

vel hvad Bedkommendes Afgang til at erholde Omvurdering ved et dobbelt Antal Mænd angaaer, som med Hensyn til Retsgebyhrs Erlæggelse og Brugen af stemplet Papir, og i Henseende til Bederlagets Bestemmelse i Penge eller en aarlig Kornafgift, Beløbets Udbetaling til Eieren med Panthavernes Samtykke, samt Brugshaverens Ret til at nyde Renten af Vurderingssummen, saalænge Brugsretten vedvarer, at forholde adeles efter Bestemmelserne i Forordningen af 23de April 1845 om Jordts Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse.

ad § 5.

10) Thalbitzers Forslag: At [§ 5 kommer til at lyde saaledes:

„Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster tilhuse, der, ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser, paahviler Fæstere eller Leiere paa Landet, skal for Fremtiden være ophævet.“

11) Funders Forslag: At i § 5, 7de Linie de Ord: „§ 2“ forandres til „§ 1“.

12) Forordningens § 5: Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster til Huse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paahviler Fæstere eller Leiere paa Landet, skal ikke være dem tilhinder i at modtage deres Beslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie. Det skal heller ikke være dem forment at indtage til Huse hos sig saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde, eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 2 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikkre sig med Beviis fra Sogneforstanderskabet.

De ovenomtalte Forslag til Ændringsforslag vare følgende:

1) Schroll's Forslag til hans Ændringsforslag til § 3:

At der tilføies dette: „paa fra 100 til 500 Quadratalen“, saa at Ændringsforslaget kommer til at lyde saaledes:

„Derunder indbefattet en passende Gaards-

eller Haveplads paa fra 100 til 500 Quadratalen.

2) Nyholms Forslag til Thalbitzers Ændringsforslag til § 5:

At de Ord „eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser“ udgaae.

3) Schroll's Forslag til samme Ændringsforslag:

At Ordene i 4de og 5te Linie: „eller Leiere“ udgaae.

Ordføreren: (C. Neergaard):

Det vil være i Forsamlingens Erindring, at jeg under første Behandling af nærværende Sag har erklæret saavel i Comitæens som i mit eget Navn, at vi ingenlunde have fundet den provisoriske Anordning af 5te Mai 1848 principstridig; tværtimod har jeg erkendt, at Tilfælde kunde indtræffe under en tiltagende Folkemængde, hvor Forordningen endog saa vil blive fornøden, naar det Princip, som vor Lovgivning har optaget, at fattige og huusvilde Personer under alle Omstændigheder skulde staffles Huusly, i ethvert givet Tilfælde skulde kunne føres igjennem. Jeg har dertil anført, at jeg ikke antog, at der var fyldestgjørende Grund i sin Tid til at udgive denne Lov provisorisk. Jeg har derfor anført mine Grunde, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Idet jeg gaaer over til de specielle Dele af denne Sags Behandling, maa jeg tillade mig at bemærke, at ogsaa Paragraphernes Affattelse i flere Henseender efterlader Udskilligt at ønske, og naar Comitæen ikke i denne Henseende har tilladt sig noget Ændringsforslag, er det, ikke fordi den ikke har seet disse Mangler, men fordi den, som antydet, i Betænkningen har antaget, at, efterat den provisoriske Anordning har gjældt i henved 2 Aar, og efterat de tvivlsomme Steder i Forordningen tildeels ere forklarede ved ministerielle Resolutioner, turde det være mindre hensigtsmæssigt at gjøre Forslag til Forandringer, som dog ikkun vilde angaae en forandret Redaction. Forordningen indeholder 5 Paragrapher, hvoraf de 2 første angive Principerne, nemlig § 1, at Jord skal mod Erstatning udlægges til Dpførelse af Fattighuse, § 2, at Jord ligeledes skal anvises til Boltger for Folk, der ikke ere